

On són les dones presenta els resultats dels primers 6 mesos de recompte

written by Redacció Unilateral | 22 de febrer de 2017

Ahir a la tarda [#OnSónLesDones](#) va presentar a la seu barcelonina del Col·legi de Periodistes de Catalunya els resultats dels primers 6 mesos de recompte de dades dels mitjans. Posteriorment es va celebrar un debat amb la presència d'Esther Vera (Diari Ara), Karma Peiró (Nació Digital), Lúdia Herèdia (TV3) i Mònica Terribas (Catalunya Ràdio) i moderat per Natza Farré.

A continuació reproduïm íntegrament les valoracions del grup #OnSónLesDones, que actualment aglutina 50 dones.

Constatem, en primer lloc, que **l'opinió de les dones està clarament infrarepresentada als mitjans catalans** recomptats. CAP dels diaris en paper o digitals ni tampoc les tertúlies que recomptem no ha arribat en CAP dels mesos observats a un 50% de presència de dones, dada que indicaria la paritat real. D'aquesta manera, els mitjans queden lluny de reflectir que les dones som el 51% de la població catalana.

En segon lloc, **només els mitjans públics catalans (ràdio i televisió) i un diari digital han tingut** –durant tot el semestre o durant algun dels mesos recomptats– **espais considerats tècnicament paritaris** (per damunt del 40% de presència de dones). A l'hora de representar l'opinió de les dones, **el factor més clar de diferenciació entre els mitjans és la titularitat del mitjà**. Un mitjà de titularitat privada (*Catalunya Plural*) ha arribat al 40% de dones als espais d'opinió.

Només dues tertúlies de la televisió pública catalana, *Més 324* i *Els matins*, han superat durant tot el semestre el 40% de

participació de dones; *El matí de Catalunya Ràdio*, de la ràdio pública, hi ha estat a tocar, amb un 39%. Cap tertúlia televisiva o radiofònica privada de les recomptades no supera el 26% semestral de participació de les dones.

En tercer lloc, **els mitjans escrits, i en especial els diaris en paper, són on menys es veu representada l'opinió de les dones.** En conjunt, **només un 18% dels articles d'opinió publicats als quatre diaris catalans d'abast nacional durant el segon semestre de 2016 han estat firmats per dones** (2.355 de 15.160). Cap dels quatre diaris no ha superat individualment en el percentatge semestral el 21% d'opinadores, tot i que tant l'*Ara* com *El Punt Avui* han arribat al 22% un dels mesos recomptats. El diari més llegit de tots quatre, *La Vanguardia*, ha quedat en un 17%. Tots aquests mitjans són de titularitat privada.

En quart lloc, **tampoc la modernitat atribuïda als diaris digitals no es tradueix en una representació adequada de l'opinió de les dones.** En aquest aspecte, la seva modernitat és estrictament tecnològica. Dels quatre mitjans digitals recomptats, només un, *Catalunya Plural*, ha estat tècnicament paritari (41%) els dos mesos en què l'hem recomptat. Els altres tres mitjans, recomptats durant tot el semestre, són *El Nacional*, que té un tràgic 9% de dones (el percentatge més baix de tots els mitjans recomptats), *Vilaweb*, amb un 22%, i *Nació Digital*, amb un 31%.

En cinquè lloc, aquest recompte semestral sembla demostrar que **els mitjans escrits, siguin digitals o en paper, són més indiferents a la pressió social en favor de la igualtat que els mitjans audiovisuals,** si bé això segurament està relacionat amb el fet que tots els diaris en paper o digitals són privats.

Dels programes de ràdio i televisió recomptats, la majoria han augmentat significativament la participació de les dones als espais d'opinió al llarg d'aquests sis mesos de recomptes. És

un augment visible en alguns espais de la televisió i ràdio públiques, però també en les privades, com és el cas de RAC1, l'emissora del Grup Godó, que té un increment significatiu (+13%), per bé que encara insuficient, i *8 al dia amb Josep Cuní*, de 8TV.

En el cas dels diaris en paper i els digitals, només *El Punt Avui* mostra un augment significatiu, perquè al juliol partia d'un 12% i ha pujat fins al 21% al desembre. També *El Periódico* ha pujat del 15% al 20% el nombre de dones opinadores en el mateix període. En tots dos casos, però, el percentatge final és ridículament baix. Pel que fa a la resta, el canvi ha estat mínim o invers: *La Vanguardia* i *El Nacional*, que ja partien de percentatges molt baixos, han perdut dones, com també ho ha fet *Vilaweb*.

En conjunt, **el recompte ens permet fer diferents valoracions:**

La valoració és optimista envers els mitjans públics, més conscients per imperatiu legal de la seva responsabilitat social cap a la representació de l'opinió de les dones. També és moderadament optimista respecte de l'evolució –encara insuficient– d'alguns mitjans privats, com ara RAC1.

D'altra banda, **no podem més que valorar amb pessimisme la situació dels diaris en paper i els digitals**, tots mitjans privats, que romanen indiferents a la demanda de paritat. Que menys d'un de cada cinc articles d'opinió publicats (el 18%) sigui firmat per una dona és, en aquestes alçades del segle, tan inexplicable com indignant.

Finalment, **valorem amb indignació la pràctica de tots els mitjans que, rebent suport econòmic públic en forma de publicitat institucional i subvencions, incompleixen la llei**. Perquè la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes, obliga en el seu article 25 tots els mitjans que perceben recursos públics, entre d'altres, a

1.c) Garantir una participació activa de les dones, la

presència paritària de dones i homes i una imatge plural de tots dos sexes en tots els àmbits, amb una atenció especial als espais de coneixement i generació d'opinió.

1.f) Promoure l'autoria femenina mitjançant mecanismes d'acció positiva.

1.h) Reparar el dèficit de coneixement que pateixen les dones incorporant-ne en qualitat d'expertes, de protagonistes i com a persones de referència en els diferents mitjans de comunicació gestionats o subvencionats per les institucions públiques.

6. Els mitjans de comunicació social de titularitat privada han de garantir el compliment de les mesures de l'apartat 1 i han de promoure les accions necessàries per a fer-les efectives.

#OnSónLesDones fem una crida als i les professionals dels mitjans perquè assumeixin el compromís de reflectir i promoure l'opinió de les dones, no tan sols per imperatiu legal sinó també per responsabilitat social i per ètica professional. Un mitjà periodístic que exclou l'opinió de la meitat de la població no està reflectint la realitat. Igualment, demanem la implicació en favor de la paritat dels homes i dones cridats a opinar en articles i tertúlies, que no en siguin testimonis muts en situacions de flagrant desigualtat.

Davant d'aquesta situació de discriminació flagrant de l'opinió de les dones, infrarepresentada, infravalorada i, en alguns casos, clarament menystinguda, també fem una crida a les institucions catalanes perquè obliguin els mitjans infractors a complir la Llei d'igualtat fent ús dels mitjans sancionadors de què disposa. No és acceptable que amb diners públics se subvencionin mitjans que discriminen més de la meitat de la població. El repartiment dels recursos econòmics als mitjans s'ha de condicionar al compliment de la llei, perquè no es pot admetre que els diners públics de tots i

totes subvencionin la discriminació del 51% de la població.